

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2025/415

z dne 13. decembra 2024

o dopolnitvi Uredbe (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi o določitvi prilagoditve kapitalskih zahtev in minimalnih značilnosti programov stresnih testov izdajateljev žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937⁽¹⁾ ter zlasti člena 35(6), tretji pododstavek, Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zahteve iz člena 35(3) in (5) Uredbe (EU) 2023/1114 se uporabljajo tudi za institucije za izdajo elektronskega denarja, ki izdajajo pomembne e-denarne žetone, v skladu s členom 58(1), točka (b), navedene uredbe in, kadar to zahteva pristojni organ v skladu s členom 58(2) navedene uredbe, za institucije za izdajo elektronskega denarja, ki izdajajo e-denarne žetone, ki niso pomembni.
- (2) Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju okoliščin, v katerih se od izdajateljev žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov zahteva višji kapital, upoštevati vpliv, ki bi ga lahko imel propad žetonov na finančno stabilnost, vključno z obsežnimi unovčenji, sprožitvijo prodaje po izjemno nizkih cenah zaradi finančnih težav rezervnih sredstev ali dvigov vlog, kar bi lahko povzročilo znatne motnje na trgu, morebitne negativne posledice za financiranje in sistemska tveganja v celotnem finančnem sistemu.
- (3) Glede na to, da so žetoni, vezani na sredstva, in e-denarni žetoni ter njihovi izdajatelji novost, ni univerzalnega okvira za oceno tveganja. Zato bi morali pristojni organi pri odločanju, ali je povečanje kapitalske zahteve upravičeno, za vsak primer posebej oceniti vse zadevne izdajatelje na podlagi široke ocene vseh ustreznih meril tveganja iz člena 35(3) Uredbe (EU) 2023/1114. Zahteva po morebitnem povečanju kapitalskih zahtev bi morala biti odvisna od okoliščin, specifičnih za izdajatelja. Izdajatelji žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov, za katere veljajo take kapitalske zahteve, bi morali biti vedno ustrezno kapitalizirani za tveganja, s katerimi se soočajo. Za navedeno široko oceno in vrednotenje bi bilo treba uporabiti vse ustrezne pretekle in aktualne informacije, ki so na voljo. Na splošno bi bilo treba povečanje kapitalskih zahtev zahtevati le, če obstaja višja stopnja tveganja, ki še ni krita, ukrepi zadevnega izdajatelja pa niso dovolj učinkoviti za zmanjšanje tveganj.
- (4) Kadar pristojni organ zahteva povečanje kapitalskih zahtev za izdajatelja žetonov, bi moral biti časovni okvir za izpolnitev te zahteve po povečanju čim krajši, saj bi moral biti zadevni izdajatelj, ki ustrezno in učinkovito obvladuje tveganja, vedno ustrezno kapitaliziran za tveganja, s katerimi se sooča.
- (5) Kadar pristojni organ ugotovi, da bi lahko tveganja, vključno z nestanovitnostjo, določenega žetona, vezanega na sredstva, ali e-denarnega žetona povzročila znatno poslabšanje finančnega položaja zadevnega izdajatelja ali vplivala na njegovo finančno stabilnost, bi moral določiti krajši časovni okvir, v katerem mora zadevni izdajatelj povečati kapital.

⁽¹⁾ UL L 150, 9.6.2023, str. 40, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj>.

- (6) Za zagotovitev, da izdajatelji žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov sprejemajo premišljene odločitve o obvladovanju tveganja, bi morali taki izdajatelji in njihovi ustrezni pristojni organi razumeti finančna in operativna tveganja, ki izhajajo iz povečane uporabe žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov. Poleg tega bi morali upoštevati medsebojne povezave z ekosistemom izdajateljev žetonov na splošno in neločljivo povezanost s tradicionalnim finančnim sektorjem, ki izhajajo iz rezerv sredstev v posesti. Zato je treba podrobneje opredeliti stresno testiranje solventnostnega in likvidnostnega tveganja izdajateljev.
- (7) Vpliv tako imenovanega „tveganja navala“, pri katerem nenadni porast zahtev za unovčenje žetonov povzroči nujno prodajo rezervnih sredstev, s katerimi so kriti žetoni, bi bilo treba analizirati s stresnim testiranjem likvidnosti. Zato je bistveno določiti minimalne značilnosti stresnih testov likvidnosti, kot so tiste, povezane z upravljanjem, podatkovno infrastrukturo, kategorizacijo tveganj in pogostostjo.
- (8) Za zagotovitev, da rezultati stresnega testa ostanejo relevantni, bi bilo treba stresni test solventnosti opraviti vsako četrtnetle za izdajatelje pomembnih žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov, ter enkrat letno za izdajatelje žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov, ki niso pomembni. Stresni test likvidnosti bi bilo treba opraviti vsak mesec.
- (9) Pri stresnem testiranju bi bilo treba upoštevati hude, vendar verjetne scenarije finančnih težav in nefinančne stresne scenarije, kot so likvidnostni šoki, kreditni šoki, obrestni in valutni šoki, tveganje unovčenja ter operativni šoki in šoki tretjih oseb. Prav tako bi bilo treba zagotoviti, da so vzpostavljene ureditve notranjega upravljanja in ustrezne podatkovne infrastrukture, ki izdajateljem žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov in pristojnim organom omogočajo razumevanje značilnosti, količinsko opredelitev tveganj in zbiranje dokazov, da taki izdajatelji stalno učinkovito porazdeljujejo in zmanjšujejo tveganje.
- (10) Kot vodilno načelo bi morali programi stresnih testov upoštevati podobna pravila in pristop kot za stresno testiranje kreditnih institucij v skladu z Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾. Vendar je treba glede na to, da se tveganja dejavnosti v zvezi s kriptosredstvi, ki jih opravljajo izdajatelji žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov, ki niso kreditne institucije, razlikujejo od tveganj kreditnih institucij, dejavnosti v zvezi s kriptosredstvi za namene stresnega testiranja razvrstiti v različne kategorije tveganja. Poleg tega bi bilo treba z združevanjem dejavnosti in tveganj v zvezi s kriptosredstvi v skupine zagotoviti, da lahko izdajatelji zadevnih žetonov in pristojni organi opredelijo vse funkcije, procese in akterje, skupaj z njihovimi povezanimi tveganji, vključno z morebitnimi okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi dejavniki, ter opredelijo morebitne težave ali tveganja. To opredeljevanje bi moralo olajšati oblikovanje in dodeljevanje scenarijev posebnih tveganj, ki se pojavljajo pri različnih dejavnostih zadevnega izdajatelja. Scenariji bi morali biti natančno opredeljeni, da se količinsko opredeli njihov morebitni vpliv, razpon možnih izgub in razpon verjetnosti, povezan z opredeljenimi scenariji posebnih tveganj. Zato bi moral zadevni izdajatelj pri opredelitvi posebnih tveganj določiti časovni okvir stresnega scenarija, ki bi moral biti tri leta za stresni test solventnosti in do enega leta za stresni test likvidnosti.
- (11) Ta uredba temelji na osnutku regulativnih tehničnih standardov, ki ga je Komisiji predložil Evropski bančni organ (EBA).
- (12) EBA je opravil odprta javna posvetovanja o osnutku regulativnih tehničnih standardov, na katerem temelji ta uredba, analiziral potencialne povezane stroške in koristi ter prosil za nasvet interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ –

⁽²⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za naslednje izdajatelje žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov:

- (a) izdajatelje žetonov, vezanih na sredstva;
- (b) institucije za izdajo elektronskega denarja, ki izdajajo pomembne e-denarne žetone;
- (c) institucije za izdajo elektronskega denarja, ki izdajajo e-denarne žetone, ki niso pomembni, kadar to zahteva pristojni organ v skladu s členom 58(2) Uredbe (EU) 2023/1114.

Člen 2

Postopek

1. Pristojni organ matične države članice (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ) izdajatelju žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov predloži osnutek odločitve, da bo zahteval povečanje kapitala v skladu s členom 35(3) Uredbe (EU) 2023/1114, pri čemer ustrezno upošteva stališča zadevnega izdajatelja.

2. Osnutek iz odstavka 1 določa:

- (a) znesek, za katerega je treba povečati kapital, in odstotek, ki je višji od zneska rezerve sredstev, ki izhaja iz uporabe člena 35(1), prvi pododstavek, točka (b), Uredbe (EU) 2023/1114;
- (b) ustrezno utemeljitev višje stopnje tveganja;
- (c) ali lahko ta višja stopnja tveganja bistveno vpliva na finančni položaj izdajatelja ali finančno stabilnost širšega finančnega sistema;
- (d) ali je ta višja stopnja tveganja neodvisna od okvira upravljanja ali poslovnega modela zadevnega izdajatelja;
- (e) časovni okvir, v katerem zadevni izdajatelj poveča svoj kapital v skladu s členom 3.

3. Izdajatelj žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov izrazi svoje mnenje o katerem koli elementu iz odstavka 2 v 25 delovnih dneh od prejema osnutka.

4. Pristojni organ obvesti izdajatelja žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov o svoji končni odločitvi, ki vsebuje elemente iz odstavka 2.

5. Izdajatelj žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov pristojnemu organu v 25 delovnih dneh od prejema odločitve iz odstavka 4 predloži podroben načrt o tem, kako se bo njegov kapital povečal v časovnem okviru, ki ga je določil pristojni organ. Načrt vsebuje naslednje:

- (a) časovno opredeljene korake, posebne ukrepe in postopke za izvedbo povečanja v določenem časovnem okviru;
- (b) potrditev, da se bodo postavke kapitala in kapitalski instrumenti predvidoma uporabili za izpolnitev povečane zahteve, da se izpolnijo pogoji iz člena 35(2) Uredbe (EU) 2023/1114.

6. Kadar je časovni okvir iz člena 3, določen za dokončanje povečanja kapitala, daljši od treh mesecev, izdajatelj žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov mesečno obvešča pristojne organe o napredku pri izvajanju načrta.

7. Izdajatelj žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov nemudoma obvesti pristojni organ, če katerega od korakov ali postopkov ni mogoče izvesti v časovnem okviru, ki upošteva zahteve iz člena 3.

8. Pristojni organ pozorno spremlja izvajanje načrta.
9. Kadar je ustanovljen kolegij iz člena 119(1) Uredbe (EU) 2023/1114, pristojni organ Evropski bančni organ obvešča o vseh informacijah iz odstavkov 2 do 8, vključno z osnutkom in končno odločitvijo, načrtom in vsemi ustreznimi posodobitvami.

Člen 3

Časovni okvir

1. Brez poseganja v odstavku 2 pristojni organ določi časovni okvir, v katerem se izdajatelj žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov, prilagodi višjim kapitalskim zahtevam, določenim na podlagi ocene pristojnega organa iz člena 35(3) Uredbe (EU) 2023/1114, ki ne sme biti daljši od šestih mesecev od uradnega obvestila o končni odločitvi iz člena 2(4).
2. Pristojni organ pri določanju časovnega okvira, v katerem se izdajatelj žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov prilagodi višjim kapitalskim zahtevam, upošteva morebitno višjo stopnjo tveganja, ki lahko pomembno vpliva na finančno stabilnost širšega finančnega sistema ali izdajatelja, in vse morebitne pomanjkljivosti v upravljanju ali poslovnem modelu zadevnega izdajatelja.

Člen 4

Merila

Pristojni organ pri sprejemanju odločitve iz člena 35(3) Uredbe (EU) 2023/1114 upošteva vsa naslednja merila za oceno tveganja:

- (a) ali je verjetno, da bo izdajatelj žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov v naslednjih 12 mesecih kršil zahteve iz člena 34(1), (8) in (10) ter členov 36 do 39 Uredbe (EU) 2023/1114, tako da oceni, ali obstajajo morebitne pomanjkljivosti ali šibke točke izdajatelja žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov pri uporabi vseh zahtev iz člena 34 in členov 36 do 39 Uredbe (EU) 2023/1114;
- (b) ali je zagotovljeno unovčenje po nominalni vrednosti in tržni vrednosti v normalnih ali izjemnih tržnih razmerah;
- (c) ali obstaja povečano tveganje znatnega poslabšanja vrednosti rezervnih sredstev ali finančnega položaja izdajatelja žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov;
- (d) ali obstaja povečano operativno tveganje, ki izhaja iz sistemov, vključno s temeljno razpršeno evidenco in katero koli platformo za trgovanje, tržno infrastrukturo ali plačilnim sistemom, ki se uporablja za izdajo ali prenos žetona, in iz drugih tretjih ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi, kot so skrbniki, od katerih bi lahko bili odvisni žetoni ali rezervna sredstva.

Člen 5

Zasnova programa stresnih testov

1. Izdajatelj žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov zagotovijo, da je njihov program stresnih testov izvedljiv in realističen ter da stresni testi privedejo do informiranega odločanja na vseh ravneh upravljanja o vseh obstoječih in potencialnih tveganjih, ki pomembno vplivajo na finančni položaj izdajatelja.
2. Izdajatelj žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov redno pregledujejo in ocenjujejo svoj program stresnih testov, da bi določili njegovo učinkovitost, trdnost in primernost tako glede na značilnosti tveganja zadevnega izdajatelja kot glede značilnosti tveganja zadevnih izdanih žetonov, ter ga redno posodablajo. Ta ocena se opravi vsako leto in v celoti odraža zunanje in notranje pogoje.

3. Izdajatelji žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov pri oblikovanju programa stresnih testov upoštevajo vse naslednje elemente:

- (a) učinkovitost programa pri doseganju predvidenih namenov;
- (b) potrebo po izboljšavah;
- (c) ugotovljene dejavnike tveganja, utemeljitev in zasnovo ustreznih scenarijev, predpostavke modela in občutljivost rezultatov na te predpostavke ter vlogo strokovne presoje za zagotovitev, da jo spremlja zanesljiva analiza;
- (d) delovanje modela, vključno z njegovim delovanjem pri podatkih zunaj vzorca, kot so podatki, ki niso bili uporabljeni za razvoj modela;
- (e) kako vključiti morebitne negativne zanke med solventnostjo in likvidnostjo;
- (f) ustrezna zajetost možnih medsebojnih povezav med stresnimi testi solventnosti in stresnimi testi likvidnosti;
- (g) povratne informacije, prejele od pristojnih organov v okviru njihovih nadzornih ali drugih stresnih testov;
- (h) ustreznost podatkovne infrastrukture (izvajanje sistemov in kakovost podatkov);
- (i) ustrezno raven vključenosti višjega vodstva in upravljalnega organa;
- (j) vse predpostavke, vključno s poslovnimi in/ali vodstvenimi predpostavkami ter predvidenimi vodstvenimi ukrepi, ki temeljijo na namenu, vrsti in rezultatu stresnega testiranja, vključno z oceno izvedljivosti vodstvenih ukrepov v stresnih situacijah in spreminjajočem se poslovnem okolju;
- (k) ustreznost in preglednost zadevne dokumentacije.

4. Program stresnih testov se ustrezno dokumentira za vse vrste opravljenih stresnih testov.

5. Program stresnih testov se oceni v celotni organizaciji, na primer s strani odbora za tveganja in notranjih revizorjev. Poslovne enote, ki niso odgovorne za zasnovo in uporabo programa, ali zunanji strokovnjaki prav tako prispevajo k oceni tega procesa, pri čemer se upošteva ustrezno strokovno znanje za posamezna področja.

6. Izdajatelji žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov tako za začetno zasnovo kot za oceno programa stresnih testov zagotovijo, da je potekal učinkovit dialog s strokovnjaki z vseh poslovnih področij izdajatelja ter da sta program in njegove posodobitve ustrezno pregledala višje vodstvo in upravljalni organ izdajatelja, ki sta odgovorna tudi za spremljanje njegovega izvajanja in nadzor.

Člen 6

Vrsta stresnih testov

1. Izdajatelji žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov izvedejo stresni test solventnosti in stresni test likvidnosti.

2. Stresni test solventnosti zajema vpliv nekaterih dogodkov, vključno z makroekonomskimi ali mikroekonomskimi scenariji, na skupni kapitalski položaj izdajatelja žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov, vključno z vplivom na njegove minimalne ali dodatne kapitalske zahteve, in sicer z napovedjo kapitalskih virov in zahtev izdajateljev, s poudarjanjem ranljivosti izdajatelja ter oceno njegove sposobnosti pokrivanja izgub in učinka na njegov solventnostni položaj.

3. Stresni test likvidnosti zajema vpliv nekaterih gibanj, vključno z makroekonomskimi ali mikroekonomskimi scenariji, z vidika financiranja in tržnega tveganja ter šokov na likvidnost rezerve sredstev in na splošni likvidnostni položaj izdajatelja žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov, vključno z vplivom na njegove minimalne ali dodatne likvidnostne zahteve.

4. Posebna zasnova, kompleksnost in raven podrobnosti metodologij stresnih testov ustrezajo naravi žetona, vezanega na sredstva, ali e-denarnega žetona, vključno z naravo, obsegom in velikostjo pravic do unovčenja ter kompleksnostjo, koncentracijo in sestavo njegovih rezervnih sredstev.

Člen 7

Minimalna pogostnost različnih stresnih testov

1. Stresni test solventnosti bi bilo treba izvajati vsaj četrtletno za izdajatelje pomembnih žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov, ter polletno za izdajatelje žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov, ki niso pomembni.
2. Stresni test likvidnosti bi bilo treba izvajati vsaj enkrat mesečno za vse izdajatelje žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov.

Člen 8

Ureditve notranjega upravljanja v okviru stresnih testov

1. Program stresnih testov izdajatelja žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov sprejme njegov upravljalni organ, ki je odgovoren za izvajanje programa v skladu s to uredbo in Uredbo (EU) 2023/1114.
2. Program stresnih testov vključuje oceno, ali imajo člani upravljalnega organa skupaj zadostno znanje, spretnosti in izkušnje za vse naslednje:
 - (a) v celoti razumeti vpliv stresnih dogodkov na splošni profil tveganja izdajatelja;
 - (b) zagotoviti, da so bile za izvajanje stresnih testov dodeljene jasne odgovornosti in namenjeni zadostni viri, kot so usposobljeni človeški viri in sistemi informacijske tehnologije;
 - (c) dejavno sodelovati v razpravah z zaposlenimi, vključenimi v stresno testiranje, in osebami, ki se jim naloge, povezane s stresnim testiranjem, oddajo v zunanje izvajanje;
 - (d) izpodbijati ključne predpostavke modeliranja, izbiro scenarijev in predpostavke, na katerih temeljijo stresni testi na splošno;
 - (e) odločati o potrebnih upravljavskih ukrepih in o njih razpravljati s pristojnimi organi.
3. Program stresnih testov je zasnovan tako, da omogoča izvajanje stresnih testov v skladu z ustreznimi notranjimi politikami in postopki izdajatelja.
4. Izdajatelji žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov zagotovijo, da so vsi elementi programa stresnih testov, vključno z njegovo oceno, ustrezno dokumentirani in redno posodobljeni, kadar je primerno, v notranjih politikah in postopkih.
5. Izdajatelji žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov zagotovijo, da zasnova programa stresnih testov vključuje učinkovito komunikacijo med poslovnimi področji in ravnmi upravljanja, da bi povečali ozaveščenost, izboljšali kulturo tveganja in spodbudili razprave o obstoječih in potencialnih tveganjih ter možnih upravljavskih ukrepih.
6. Program stresnih testov je zasnovan kot sestavni del izdajateljevega okvira za obvladovanje tveganj. Stresni testi so zasnovani tako, da podpirajo različne poslovne odločitve in procese ter strateško načrtovanje. Strateške odločitve upoštevajo pomanjkljivosti, omejitve in ranljivosti, ugotovljene med stresnim testiranjem.
7. Rezultati stresnih testov se uporabijo kot vhodni podatki za proces določanja izdajateljeve nagnjenosti k prevzemanju tveganj in njegovih omejitev ter delujejo kot orodje za načrtovanje, s katerim se določi učinkovitost novih in obstoječih poslovnih strategij ter oceni možen vpliv na kapital in likvidnost.

Člen 9

Ustrezna podatkovna infrastruktura za programe stresnih testov

1. Izdajatelji žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov zagotovijo, da program stresnih testov temelji na ustrezni in pregledni podatkovni infrastrukturi.
2. Izdajatelji žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov zagotovijo, da je njihova podatkovna infrastruktura sposobna zajeti obsežne potrebe po podatkih njihovega programa stresnih testov ter da ima vzpostavljene mehanizme za zagotavljanje stalne in dosledne sposobnosti izvajanja stresnih testov, kot je načrtovano v skladu s programom.
3. Izdajatelji žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov zagotovijo, da podatkovna infrastruktura omogoča prožnost ter ustrezne ravni kakovosti in nadzora.
4. Izdajatelji žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov zagotovijo, da je njihova podatkovna infrastruktura sorazmerna z njihovo velikostjo, kompleksnostjo ter profilom tveganja in poslovnim profilom ter omogoča izvajanje stresnih testov, ki zajemajo vsa pomembna tveganja, ki jim je institucija izpostavljena.
5. Izdajatelji žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov namenijo zadostne človeške, finančne in materialne vire za zagotovitev učinkovitega razvoja in vzdrževanja svoje podatkovne infrastrukture, vključno s sistemi informacijske tehnologije.

Člen 10

Metodologija, skupni referenčni parametri in verjetnost predpostavk

1. Izdajatelji žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov opredelijo naslednje kategorije tveganj:
 - (a) tveganja za vrednost, prenosljivost, likvidnost, dostopnost ali zamenljivost žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov in rezervnih sredstev;
 - (b) tveganja, ki izhajajo iz sistemov, od katerih je odvisen žeton, vezan na sredstva, ali e-denarni žeton, vključno s temeljno razpršeno evidenco ali katero koli drugo tehnologijo žetona in katero koli platformo za trgovanje, tržno infrastrukturo ali plačilnim sistemom, ki se uporablja za izdajo ali prenos žetonov;
 - (c) tveganja, ki izhajajo iz izvajanja pogodbenih dogovorov, ki jih je zadevni izdajatelj sklenil z drugimi izdajatelji, ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi, finančnimi institucijami ali katero koli drugo fizično ali pravno osebo, za izdajo ali prenos žetonov ali za vzpostavitev, upravljanje, skrbništvo ali vlaganje rezervnih sredstev, vključno z vsemi dogovori, s katerimi izdajatelj odda naloge v zunanje izvajanje.
2. Za oceno tveganj iz odstavka 1 izdajatelji žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov opredelijo scenarije posebnih tveganj z uporabo preteklih scenarijev in/ali hipotetičnih scenarijev v zvezi z različnimi kategorijami tveganja iz odstavka 1.
3. Scenariji posebnih tveganj iz odstavka 2 so natančno opredeljeni, njihov potencialni vpliv pa je količinsko opredeljiv.
4. Izdajatelji žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov pri opredelitvi posebnih tveganj določijo obdobje treh let za dogodke tveganja v zvezi s stresnim testom solventnosti in do enega leta za stresni test likvidnosti, sredstvo, izpostavljeno tveganju, in natančen opis scenarija tveganja.
5. Izdajatelji žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov količinsko opredelijo ali približno ocenijo resnost in verjetnost opredeljenih stresnih scenarijev ter morebitnih izgub, ki izhajajo iz teh scenarijev.

*Člen 11***Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 13. decembra 2024

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN
